

Τῷ Κορδόντῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς χορτασθίτες μὲ θεσμοὺς εὐχарιστήρια,
κί' ἀκούμπησαν ἀπάνω τοῦ τῆν ῥάχη των
ὡς ἔχοντα τὸ κράτος ἀπροσμάχητόν.

Π. — Γρηὶ γαλιάντρα πρόβαλε κί' ἀπὸν κανακάρικο
καὶ λόγο βγάλε καὶ σ' ἱμάς γιὰ τοὺς θεσμοὺς δεκάρικο,
ἴπες μας νὰ νοιώσωμε κί' ἱμεῖς οἱ δὴ νερούλιασμένοι
τὸ τί θεσμοὺς σκεπαινοί,
δὸς μας νὰ καταλάβωμε μ' ἕνα σου νόμο νεύμα
νὰ ἴμοῦμε σάν τὸν Στρατηγὸ μὲς ἑστῶν θεσμῶν τὸ πνεῦμα.

Ἐτὸ μπαλκονάκι πρόβαλε, Κορδόν' ἀγαπημένη,
καὶ μὲ παντήραις Κρητικαῖς ἐμπρός σου νὰ διαδοῦμε,
μηλιότα ποῦσαι ἑστὸ γχερμένο τὰ μῆλα φορτωμένη,
τὰ μῆλα σου λιμπίστηκα, μὰ τὸν γχερμένο φοβοῦμαι.

Καὶ πάλιν ἔξω μαίνεται πολεμικὴ μανία,
ἐλύσσαζαν οἱ Βούλγαροι μὲ τὴν Μακεδόνα,
κί' ὄλοι προσμένουν ἀπὸ σὲ τὸν πολυμάχρον μόνον
νὰ συγκλονίσῃς σύμπασαν τὴν γῆν τῶν Μακεδόνων.

Μὲ τῆς Τουρκίης τὸν πόλεμο καλὰ δὲν ζεθυμάναμε,
δύο χρονάκια ἔδιάθικαν καὶ πόλεμο δὲν ἄναμα,
δὴδὸ χρόνια δίχως ἄριματα, σῆμα καὶ πάρε φόρα,
καιρὸς νὰ πολεμήσωμε μὲ τοὺς Βουλγάρους τώρα.

Κί' ἄλλοτε, Θεωράκη μου, μὲ τὰ Μακεδονίτικα
σ' εἶδα καὶ σ' ἔλιμπίστηκα,
καὶ τώρα ποῦ μᾶς ἔρχεται τὸ πρῆλλο-Καρναβάλι
καθεῖς Μακεδονίτικα λαχτάρισε νὰ βάλῃ.

Φ. — Τὸ Κορδόν τὸ Κορδόν
τὸ ζητοῦν κί' οἱ Μακεδόνου,
τὸ Κορδόν—νίκη νίκη—
πάει ἑστὴ Θεσσαλονίκη.

Τὸ Κορδόν ξεσπαθώνει κατὰ τούτου, κατ' ἐκείνου,
καὶ τοὺς κάνει κυριᾶ, ἦ
καὶ θεσμῶν θεσμοὺς κρεμᾶ
ἑστὸ σπαθὶ τοῦ Βελεστίνου.

Τὸ Κορδόν δασκαλεύει
καὶ τὸν Στρατηγὸ τὸν κάνει
γιὰ κουκάι νὰ ρητορεύῃ
μὲ μὴ γλώσσα σάν ροδάκι.

Ἡ Κορδόνα σάν καὶ πρῶτα
ξεσβεχνίνεται, λυσσᾶ,
μὲ τὰ νησιτικά τῆς γῆντα
δύσγειν τὸν Ἐτικμ Πασσᾶ,
κί' ἕνας νεσπὸς ἀέρας, σπου μὲς ἀπ' ἑάντερα τῆς
βγαίνει βγαίνει φλομμώμενος καὶ ρωσᾶ ἑστὰ λάδαρά τῆς,
φαῖε μὲ τὸ φουσμά του καὶ παρθενικὴ παντήρα
ποῦ ἑστῆς Κρήτης κυματίζει τὸν καθαρίο τὸν ἀέρα.

Π. — Συφορισμένης ἐκλογῆς ἡμέρα ζημερόνει
καὶ σωτηρίαν ἔξ αὐτῆς τὸ γίνος περιμένει,
τόσον καιρὸ φωνάζουε Κορδόν καὶ Κορδόν
κί' δμως κανεῖς δὲν ἔνοιε τί τούτο νὰ σημαίνῃ.

Ἐβγα καὶ μὲ λόγια ἄλιγα
ἑστὸ πανηγυρίζον κράτος

τὴν Κορδόνα μας ἔξῃγα
κατὰ μῆκος, κατὰ πλάτος.

Ἐ Θεωραῖς τὰπδόνι
προβάλλει ἑστὸ μπαλκονάκι.

Θεο. — Κορδόν, τούτο δηλαδὴ
σημαίνει τὸ πὰ βου γὰ δὲ,
τὸ ντὸ ρὲ μὲ φὰ σὺλ λά σὲ, τὸ λέρ μπαλιρ, τὸ μοτό,
τοῦ κράτους τὸ καταπάσιμα, τοῦ γίνους τὸ ταῖροτο.
Κορδόν, κύριοι, θὰ ἔπῃ ρητορική μπουμπιτά,
σφιχταγκυλιόματα φιλι,
Ἐτίμα καὶ σκούφα παραδάλι,
Βεγγαλικὸ, ρουκέτα.

Κορδόν Γόρδιος θεσμοὺς, ποῦ δίνεται, ποῦ λύνεται,
κί' ὅπως τὸ θέλει γίνεται,
μαῖεύεται κί' ἀπλόνεται,
καὶ σεις γι' αὐτὸ μαλλόνετα.

Κορδόν, κύριοι, θὰ ἔπῃ καλοῦμα, κουβαρίστρα,
σπάγος, θηλειὰ γιὰ κρέμασμα, ταμπουρι, πολεμιότρα,
ξεπαρδολώματα χερσῶν
καὶ σούτρα φέτρα ποσαρῶν
κί' ἐπιστροφὴν ἐκ τῶν χωρῶν
μὲ τόσους βρόντους κουμπουριών.

Κορδόν, κύριοι, θὰ ἔπῃ τὸν σῆκο σου νὰ βγάξῃς
καὶ νῆρχεαι ἑστὸ σπητι μου καὶ νὰ ζητωκραυγάζῃς,
κί' ἐγὼ ἑστὸ μπαλκονάκι μὲ νὰ βγαίω νὰ κωρᾶζω
καὶ λόγο νὰ σοῦ βγάζω.

Κορδόν, κύριοι, θὰ ἔπῃ τὸν Στρατηγὸ νὰ πέρνῃς
καὶ βόλτα νὰ τὸν φέρῃς,
καὶ νὰ τοῦ λὲς γιὰ τὸς θεσμοὺς τὴν γλώσσα νὰ τροχίξῃ
καὶ τοῦ πολέμου νικητὴν καθένα νὰ βαπτίξῃ.

Κόρδοнос θὰ ἔπῃ παρλάτα
κί' ὄλα χαβζαροσαλάτα,
κράνος, περικεφαλαία,
πίπιζα καὶ τομπυλάκι,
πόλεμος χωρὶς σκαλία,
πόλεμος χωρὶς τουφέκι.

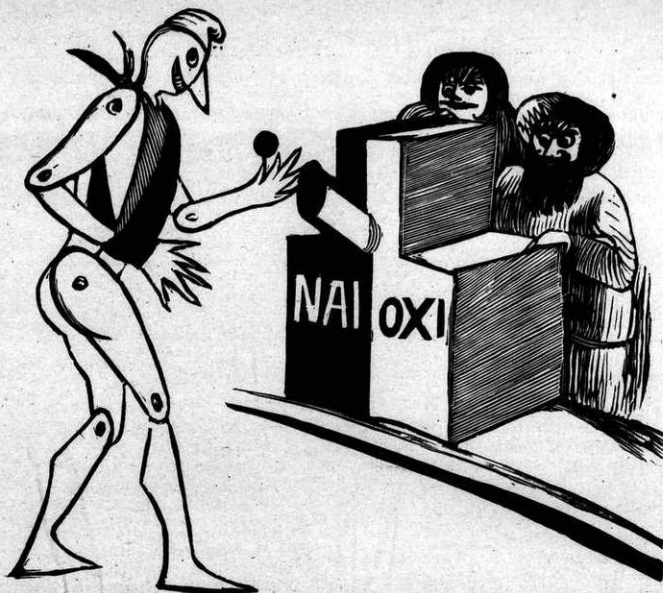
Κί' ὕστερα θριάμβων πᾶσα καὶ παιάνες καὶ τραγοῦδια
καὶ γιὰ πᾶσιμα τοῦ Σουλτάνου ἑστὴν κουμπότροπα λουλού-
κί' ὕστερα ρωνὴ καὶ κλάφα [ἄμα,
πρὸς τοὺς παῖδας τῶν Ἑλλήνων
πῶς τὸν πόλεμον ἐκίοντο,
ποῦ μᾶς ἄφρεσε ἑστὴν κἀψα,
δὲν τὸν ἔθελαι καθόλου, κί' ἂν ἐφόρεα τὸ κρᾶνος,
μ' ἔσφιζαν γιὰ τούτο Ρέλλης, Θεοτόκης, Καραπάνος,
τῶν Σταυρατῶν ἡ φάρα καὶ τῆς Πόλις ὁ Σουλτάνος,
Φασουλῆς καὶ Περικλῆτος καὶ καθένια λαοπλάνος.

Φασ. — Γερά σου σὺ, ποῦ μὲ τὸ ζορὸ κί' ἄρον ἄρον πολεμαῖς...

Περ. — Τί σημαίνει τὸ Κορδόν τώρα νοιώσωμε κί' ἱμεῖς.

Φασ. — Ἐρεῖ πάλι ποῦ βροντᾷ
καὶ γιὰ φῆρος κάνει μάγμα,
καὶ σ' ἐρίπια γλεντᾶ,
ποῦ κουρνιάζει κουκουβάγια.

Φόλα γιὰ τὸς ἄλλους, φόλα,
τούτου μᾶς τὰ ἄναν ὄλα,

ζήτ' ὁ γέρος ὁ Δερβίσης,
 'στὴν Κορδὸνα τὰ κουκιά,
 νὰ ξανατρομάξ' ἡ Δούσι,
 κι' ἡ ξεκάλτωτη Τουρκιά.

Περ. — Τὸ Κορδὸνὶ τὸ Κορδὸνὶ
 σὲ καμπόσαις ἑβδομάδες
 ξέρει καὶ διοργανώνει
 τοὺς Στρατοὺς καὶ τῆς Ἀρμάδες.

Καὶ τὸ λάβαρον τῆς νίκης καὶ τὴν πίστιν ἀνυψοῖ
 'μπρὸς 'στοὺς ξένους τοὺς βαρβάρους,
 καὶ θὰ κἀν τούς Βουλγάρους
 νὰ χορῆφουν 'στὸ ταψί.

Φασ. — Φύλα 'στοὺς ἄλλους κἀπαιδές, πατόκορρα τοὺς λού-
 κἀθε πλατεῖα τριγωνῶν καὶ ὄρῳ καὶ σοκάκι, ^{ζώ,}
 κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ τρικλιζῶντας μόνος καὶ μ' ἄλλους σκούζω:
 «Κορδόνι, Κορδονάκι μου καὶ Κορδονοκακιά.»

(Εἶπαν αὐτὰ κι' ἀναχωροῦν
 κι' οἱ δὲ μᾶζι παραληροῦν.)

"Ἀκουσα μὴ φωνάρα
 καὶ ἔαρῖστηχα,
 παρλάρ' ἡ Κορδονάρα
 κορακιστικά.

Εἶδα τὸν γέρο πάππο
 τὸν φαριότο τῆς,

κι' ἐφώναξα ντακάπο:
 αἰδέβα, ζήτω τῆς.»

Ἐσθίκαμε τὸ κόμμα
 νίκης λάβαρο,
 κι' ἀνοίγει κάθε στόμα
 σὺν τὸ χάβαρο.

Κι' εἶδα θεσμῶν Βαγγέλια,
 ἄφραι, λάχανα,
 καὶ μ' ἐπιασαν τὰ γέλοια
 καὶ τὰ χάχανα.

Κι' ἀπὸ τὸ μπαλκονάκι τῆς
 ἐπίρασα,
 κι' εἶδα τὸ Κορδονάκι τῆς
 κι' εἶρασα.

**Ἐστὸν Περικλῆτο συμβουλή
 τοῦ ἀνηφοφόρου Φασούλῃ.**

Φ. — Κλεινῶν ἀγῶνων αἴρην μεγάλας συγκινήσεις,
 καὶ πρῶτα πρῶτα τὸν Συγγρὸν νὰ τὸν χρυσοφύριζε,
 Κυριακῇ ἑπιμέρας, ποὺ στρέβει τὸ τοῦρβίλο,
 καὶ 'στὸυ Δραγοῦμῃ τοὺς ὀκτῶ νὰ δώσης ἄσπρο θίλω.
 Τὶ κόσμος μὲς 'στὸ σπῆτι του!.. ὅν ἐπαρετὲ βελόνι...
 ἄσπρο τοῦ Ράλλη, Περικλῆ, καὶ πάντων καὶ πασῶν,
 'πῆγαν καὶ Πρίεσβει 'στὸυ Μικτοῦ τὸ τραντακτὸ σαλόνι,
 ὁ τῆς Αὐστρίας Τσίκενυ κι' ὁ Γάλλος Δ' Ὀρμεσσόν.